

Roskilde, 28. oktober 2021

Skatteminister Morten Bødskov,
Skatteministeriet,
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Forskelsbehandling af offentligt og privat ansatte grænsegængere over Øresund

Den nordiske dobbeltbeskatningsaftale fra 1996 regulerer beskatningsforholdene for borgere i de nordiske lande, der bor i et land og arbejder i et andet. I dobbeltbeskatningsaftalen skelnes mellem privat og offentligt ansatte grænsegængere. Artikel 15 vedrører således privat ansatte, mens artikel 19 vedrører offentligt ansatte.

I 2003 indgik Danmark og Sverige en supplerende aftale (ofte benævnt "Øresundsaf-talen"), som bl.a. vedrører grænsegængere mellem netop de to lande. Sigtet med aftalen var at udnytte den nylige etablering af Øresundsbroen og skabe et integreret arbejdsmarked. I lovforslagets bemærkninger stod der bl.a. at "Aftalen fjerner en række af de problemer, som grænsegængerne og deres arbejdsgivere har oplevet i dagligdagen. Med aftalen vil grænsegængerens skattemæssigt blive behandlet som sin kollega på arbejdspladsen".

Det fremgik imidlertid ikke eksplicit af lovforslaget eller folketingets behandlinger, at Øresundsaf-talen udspringer af artikel 15 i den nordiske dobbeltbeskatningsaftale og dermed alene gælder for privat ansatte grænsegængere. For offentligt ansatte grænsegængere er der fortsat masser af problemer og skattemæssigt behandles man ikke som sin kollega.

Dette har jeg erfaret på egen krop. Jeg har i godt fem år arbejdet i Lund, Sverige og haft bopæl i Roskilde, Danmark. Jeg er i Sverige ansat på en offentlig forskningsinstitution, og som hovedregel har jeg arbejdet tre dage om ugen i Sverige og to dage om ugen i Danmark. Ved ansættelsens start var jeg i kontakt med både Skattestyrelsen og Skatteverket og konklusionen blev, at jeg skulle beskattes efter Øresundsaf-talen. Det indebar, at uanset om jeg fysisk befandt mig i Danmark eller Sverige, så skulle jeg beskattes i Sverige af hele indtægten. Sommeren 2020 gjorde en vaks medarbejder i Skattestyrelsen mig imidlertid opmærksom på, at Øresundsaf-talen ikke gjaldt for mig som offentligt ansat. Jeg skulle i stedet beskattes efter artikel 19 i den nordiske dobbeltbeskatningsaftale, hvilket konkret betyder, at de arbejdsdage hvor jeg fysisk befinder mig i Danmark beskattes jeg her, mens de arbejdsdage hvor jeg fysisk befinder mig i Sverige beskattes jeg der.

Disse beskatningsforhold skaber en del besvær både for mig, min svenske arbejdsgiver såvel som skattemyndighederne. Jeg skal således føre regnskab med, hvilke dage jeg arbejder i hhv. Danmark og Sverige. I begyndelsen af hver måned skal jeg oplyse arbejdsgiveren, hvor mange dage jeg forventer at arbejde i Sverige i løbet af måneden, hvilket afgør hvor meget svensk skat som trækkes i lønnen. Eftersom jeg på forhånd ikke fuldstændig kan forudse arbejdet den kommende måned, så opstår afvigelser, som betyder, at det svenske Skatteverket efterfølgende skal overføre for meget indbetalt skat til Skattestyrelsen (såkaldt trekk) eller til mig, hvilket imidlertid let kan tage mindst et år. Som offentligt ansat grænsegænger skal jeg både forholde mig til Skatteverkets og Skattestyrelsens fortolkninger af reglerne, og de to instanser har ikke altid samme fortolkning. Det gælder i spørgsmålet om, hvordan sygedage opgøres og dermed hvordan løn under sygdom skal beskattes.

Alt dette ville være anderledes, hvis jeg var privat ansat og blev beskattet efter Øresundsaf-talen. Efter at have læst lovforslaget om Øresundsaf-talen, lovforslagets bemærkninger, Skatteudvalgets betænkning og Folketingets behandlinger af lovforslaget om Øresundsaf-talen tvivler jeg på, at ret mange folketingspolitikere var opmærksom på, at af-talen ikke gælder for offentligt ansatte.

Ifølge Øresundsaf-talens artikel 7, stk 2 er det aftalt, at ”[h]vis det viser sig, at der er skattemæssige hindringer for den fortsatte integration i Øresundsregionen, er Danmark og Sverige enige om at indlede forhandlinger for at overveje indførelse af nye bestemmelser eller ændring af bestemmelser i denne aftale eller at tage initiativ til ændringer af overenskomsten af 23. september 1996 mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter”.

På denne baggrund har jeg tre spørgsmål til ministeren:

- (1) Hvad er den faglige begrundelse for (det skattemæssigt hensigtsmæssige i) den skitserede forskelsbehandling mellem offentligt og privat ansatte grænsegængere?
- (2) Hvis ministeren i svaret på spørgsmål (1) henviser til OECD's modeloverenskomst for beskatning af indkomst og formue: hvad forhindrer at de nordiske lande laver en aftale som afviger fra modeloverenskomsten?
- (3) Hvad er ministerens politiske holdning til denne forskelsbehandling mellem offentligt- og privat-ansatte grænsegængere? Vil ministeren kontakte sin svenske kollega med henblik på at fjerne de nævnte problemer og sikre offentligt ansatte grænsegængere samme vilkår som privat ansatte?

Med venlig hilsen

Claus Hedegaard Sørensen,
Munksøgård 34
4000 Roskilde
Danmark
Mobil: 60 82 56 34
Email: claushs@munksoegaard.dk